

Πέντε Ποιήματα του Langston Hughes

Μετάφραση: Απόστολος Θηβαίος

Πέντε Ποιήματα του Langston Hughes

Μετάφραση: Απόστολος Θηβαίος

Τίτλος: **“Πέντε Ποιήματα του Langston Hughes”**

Μεταφραστής: **Απόστολος Θηβαίος**

Τα πρωτότυπα ποιήματα από ιστοσελίδες στο διαδίκτυο.

Φωτογραφία εξωφύλλου :

<http://www.blackpast.org/aah/hughes-langston-1902-1967>

Επίλεκτες Ψηφιακές Εκδόσεις: 24grammata.com

Σειρά: [εν καινώ](#), Αριθμός σειράς: 106

Τόπος και Χρονολογία πρώτης έκδοσης: Αθήνα, 2015

Μέγεθος Αρχείου: 1,0 Mb

Σελίδες: 40

Μορφή αρχείου: pdf

Γραμματοσειρά: cambria

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια του μεταφραστή ή του εκδότη.

Περιεχόμενα

	σελ
Εισαγωγή	7
Ένας νέγρος μιλά για τα ποτάμια	9
Η ζωή είναι ωραία	13
Τα blues του Πο	19
Θέμα για έκθεση Αγγλικών	23
Και εγώ τραγουδώ για την Αμερική	31
Αντί Επιλόγου	35

Εισαγωγή

Ο Langston Hughes είναι ένας από τους σημαντικότερους αμερικάνους (των ΗΠΑ) ποιητές που όμως στη χώρα μας δεν είναι γνωστός όσο θα έπρεπε καθώς έργα του υπάρχουν μόνο διάσπαρτα σε ποιητικές συλλογές ή λογοτεχνικά περιοδικά. Χαρακτηρίζεται ως ο εθνικός ποιητής των αφροαμερικανών καθώς η ποίησή του είναι εμπνευσμένη από τα δεινά του ως μαύρου αμερικάνου των αρχών του 20ου αιώνα. Η ποίησή του όμως, μια κραυγή απόγνωσης, αντανακλά ταυτόχρονα και τον πόθο του για ένα δίκαιο κόσμο που θα τον μοιράζονται ισότιμα όλοι οι άνθρωποι. Ο Langston Hughes είναι για την ποίηση ότι ο Martin Luther King για την πολιτική και αποτελεί ιδιαίτερη χαρά για το ηλεκτρονικό περιοδικό 24Γράμματα η παρουσίαση του παρόντος τόμου στα πλαίσια της σειράς "εν-καινώ" με πέντε από τα σημαντικότερα ποιήματα του Langston Hughes σε μια εξαιρετική απόδοση στα ελληνικά από τον Απόστολο Θηβαίο.

Γιώργος Πρίμπας

The Negro Speaks of Rivers

I've known rivers:

I've known rivers ancient as the world and older than the
flow of human blood in human veins.

My soul has grown deep like the rivers.

I bathed in the Euphrates when dawns were young.

I built my hut near the Congo and it lulled me to sleep.

I looked upon the Nile and raised the pyramids above it.

I heard the singing of the Mississippi when Abe Lincoln
went down to New Orleans, and I've seen its muddy
bosom turn all golden in the sunset.

I've known rivers:

Ancient, dusky rivers.

My soul has grown deep like the rivers.

Ένας νέγρος μιλά για τα ποτάμια

Γνωρίζω ποταμούς,
Γνωρίζω ποταμούς αρχαίους σαν τον κόσμο
Παλιότερους ακόμη και απ' τ' ανθρώπινο αίμα.
Η ψυχή μου είναι τα βαθιά νερά των ποταμών.
Βαπτίστηκα στον Ευφράτη μες σε νεαρά πρωινά
Έφτιαξα την καλύβα μου κοντά στον ποταμό Κονγκό και
εκεί αποκοιμήθηκα
Στερέωσα το βλέμμα πάνω στον Νείλο και αφιέρωσα στα
πόδια του τις πυραμίδες
Άκουσα το κελάρυσμα του Μισισιπή όταν ο Αβραάμ
Λίνκολν
Κατηφόριζε στην Νέα Ορλεάνη και έχω δει το λασπωμένο
στήθος του
Να χρυσίζει τη δύση.
Γνωρίζω ποταμούς,
Αρχαίους, σκοτεινούς.
Η ψυχή μου είναι βαθιά νερά ποταμών.

[Απ' τη συλλογή «The Weary Blues», Langston Hughes]

Διαφοροποιημένος από πολλούς προγόνους του Αφροαμερικάνους ποιητές. Είναι γεγονός πως η ποίησή του απευθύνθηκε μ' ευθύτητα απέναντι στους συμπατριώτες του. Κατά τη διάρκεια του 1920, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου δηλαδή που οι περισσότεροι Αφροαμερικανοί ποιητές στρέφονταν σε χώρους περισσότερο «εσωτερικούς» εμπρός σε ένα διαρκώς μειούμενο, ποιητικό κοινό, ο Λάγκστον Χιουζ εμφανίζεται εξωστρεφής, ανατρέχοντας σε φόρμες, ιδέες, θέματα και συμπεριφορές οικείες για όλους όσους γνώριζαν απλά να διαβάζουν. Μέχρι και τον καιρό του θανάτου του μετέδωσε το μήνυμά του με χιούμορ, ένα μήνυμα πάντως εξόχως σοβαρό. Ο Χιουζ απευθύνθηκε σ' ολόκληρο το αμερικανικό κοινό διαβάζοντας ο ίδιος τα ποιήματά του σε περισσότερους ανθρώπους απ' ότι οποιοσδήποτε άλλος, Αμερικάνος ποιητής.

[Κριτική του Donald B. Gibson στην εισαγωγή της ανθολογίας «Modern Black Poets»]

Life is Fine

I went down to the river,
I set down on the bank.
I tried to think but couldn't,
So I jumped in and sank.

I came up once and hollered!
I came up twice and cried!
If that water hadn't a-been so cold
I might've sunk and died.

But it was Cold in that water! It was cold!

I took the elevator
Sixteen floors above the ground.
I thought about my baby
And thought I would jump down.

I stood there and I hollered!
I stood there and I cried!
If it hadn't a-been so high
I might've jumped and died.

But it was High up there! It was high!

Η ζωή είναι ωραία

Κατηφόρισα το ποτάμι,
Στάθηκα στο ίχνος της παλίρροιας
Γύρεψα να συλλογιστώ μα δεν το μπορούσα
Και έτσι έπεσα και πνίγηκα.

Την πρώτη φορά αναδύθηκα μαινόμενος,
Τη δεύτερη έκλαψα.
Αν το νερό δεν ήταν τόσο μα τόσο παγωμένο,
Ίσως και να 'χα πια πνιγεί.

Όμως το νερό ήταν παγωμένο, ήταν παγωμένο!

Μ' έναν ανελκυστήρα σκαρφάλωσα
Δεκάξι ορόφους πάνω απ' τη γη.
Συλλογίστηκα το μωρό μου
Και σκέφτηκα να χυθώ στο κενό.

Όμως στάθηκα εκεί μαινόμενος!
Στάθηκα εκεί και έκλαψα πικρά!
Αν δεν βρισκόμουν τόσο ψηλά
Θα 'χα χυθεί στο κενό!

Όμως ήταν ψηλά, ήταν ψηλά!

So since I'm still here livin',
I guess I will live on.
I could've died for love—
But for livin' I was born

Though you may hear me holler,
And you may see me cry—
I'll be dogged, sweet baby,
If you gonna see me die.

Life is fine! Fine as wine! Life is fine!

Να 'μαι λοιπόν ακόμη εδώ
Να ζω.
Και υποθέτω πως θα ζήσω για λίγο ακόμη.
Θα μπορούσα να 'χα πεθάνει από αγάπη,
Όμως γεννήθηκα για τη ζωή.

Ίσως με δείτε μαινόμενο
Και ίσως ακόμη με δείτε να κλαίω.
Όμως θα 'μαι υπάκουο, καλό παιδί,
Αρκεί εσύ να θελήσεις να με δεις που πεθαίνω.

Η ζωή είναι ωραία! Ωραία σαν το κρασί! Η ζωή είναι
ωραία!

Ο Λάνγκστον Χιουζ γεννήθηκε το 1902 στο Μιζούρι του Κάνσας. Σε νεαρή ηλικία εγκαθίσταται στη μικρή πόλη Λόρενς της ίδιας πολιτείας, προκειμένου να ζήσει με τη γιαγιά του μετά το διαζύγιο των γονιών του. Ως την ηλικία των δεκατριών χρόνων ζει στο Λόρενς. Θα μετεγκατασταθεί στο Ιλινόις, κοντά στη μητέρα του. Το σύντομο διάστημα που έζησε ο Χιουζ στην πόλη είναι αρκετό προκειμένου η τοπική κοινωνία να εξακολουθεί να γιορτάζει ως σήμερα τ' όνομα και την παρουσία του.

Po' Boy Blues

When I was home de
Sunshine seemed like gold.
When I was home de
Sunshine seemed like gold.
Since I come up North de
Whole damn world's turned cold.

I was a good boy,
Never done no wrong.
Yes, I was a good boy,
Never done no wrong,
But this world is weary
An' de road is hard an' long.

I fell in love with
A gal I thought was kind.
Fell in love with
A gal I thought was kind.
She made me lose ma money
An' almost lose ma mind.

Weary, weary,
Weary early in de morn.
Weary, weary,
Early, early in de morn.
I's so weary
I wish I'd never been born.

Τα blues του Πο

Πέρα στην πατρίδα
σκοτώνουν τον ήλιο για το χρυσάφι του.
Πέρα στην πατρίδα
Σκοτώνουν τον ήλιο για το χρυσάφι του.
Και όμως,
από τότε που ανέβηκα τον βορά
Ολόκληρος ο κόσμος είναι παγωμένος.
Ήμουν καλό παιδί,
Δίχως κανένα να κάνω κακό.
Ήμουν καλό παιδί,
Δίχως κανένα να κάνω κακό.
Όμως τούτος ο κόσμος είναι ξεφτισμένος ολότελα
Και η πορεία μακριά και δύσκολη.

Κάποτε αγάπησα ένα κορίτσι
Που 'μοιαζε καλό και ευγενικό.
Αγάπησα ένα κορίτσι
Που 'μοιαζε καλό και ευγενικό.
Μου στοίχισε κάμποσα λεφτά
Και το μυαλό μου.

Ξεφτισμένο, ξεφτισμένο,
Ξεφτισμένο, άγουρο πρωινό.
Ξεφτισμένος, ξεφτισμένος,
Ξεφτισμένος κόσμος το χάραμα.
Ετούτος ο κόσμος μοιάζει τόσο ξεφτισμένος
Που θα 'θελα στ' αλήθεια,
να μην είχα γεννηθεί.

Ο Χιουζ που αναγνωρίζει τον Paul Lawrence Dunbar και τον Walt Whitman ως κύριες επιρροές του είναι γνωστός κυρίως για τα γεμάτα εσωτερικότητα, πολύχρωμα πορträίτα της Αμερικής απ' τη δεκαετία του 1920 ως το 1960. Σε αντίθεση με άλλους, αξιοπρόσεκτους ποιητές της γενιάς του ο Χιουζ ποτέ δεν ενέδωσε στη διαφοροποίηση ανάμεσα στο εικαστικό αποτέλεσμα και οποιαδήποτε έκπτωση στην αποκάλυψη της πραγματικότητας. Ήθελε να καταδείξει το αληθινό πρόσωπο της ζωής και την πραγματική κουλτούρα των ανθρώπων της εποχής του, συμπεριλαμβανομένων των παθών, των δυσκολιών που έθρεψαν την αγάπη τους για τη μουσική, το γέλιο, την ίδια τη ζωή. Ο Λάνγκστον Χιουζ κατέληξε κατόπιν επιπλοκών στις 22 Μαΐου του 1967 στην Νέα Υόρκη, αφήνοντας ένα σπουδαίο έργο.

[Απόσπασμα απ' τον «Οδηγό Αναγνώσεως του Λάνγκστον Χιουζ», της Ακαδημίας Αμερικανών Ποιητών]

Το 1975 γίνονται τ' αποκαλυπτήρια του αγάλματος του Λάνγστον Χιουζ στο Watkins Community Museum of History. Το έργο, φιλοτεχνημένο από τον James Patti, απεικονίζει τον ποιητή ως ένα νεαρό αγόρι που διανέμει εφημερίδες κουβαλώντας ένα βιβλίο του W. E. B. Dubois. Το 1977 το πανεπιστήμιο του Κάνσας στο Λόρενς καθιέρωσε έδρα καθηγητή εις μνήμην του ποιητή, ενώ το 1980 μία πλάκα με τον πρώτο στίχο του ποιήματός του «Youth» τοποθετήθηκε στην είσοδο του Δημαρχείου της πόλης.

Theme for English B

The instructor said,

Go home and write
a page tonight.
And let that page come out of you—
Then, it will be true.

I wonder if it's that simple?
I am twenty-two, colored, born in Winston-Salem.
I went to school there, then Durham, then here
to this college on the hill above Harlem.
I am the only colored student in my class.
The steps from the hill lead down into Harlem,
through a park, then I cross St. Nicholas,
Eighth Avenue, Seventh, and I come to the Y,
the Harlem Branch Y, where I take the elevator
up to my room, sit down, and write this page:

Θέμα για έκθεση Αγγλικών

Ο εισηγητής είπε,

Πήγαινε στο σπίτι
Και γράψε απόψε μια ολόκληρη σελίδα.
Και άσε αυτή τη σελίδα να βγει από μέσα σου,
Τότε θα 'ναι αυθεντικά δική σου.

Αναρωτιέμαι πόσο εύκολο είναι να κατορθώσω κάτι τέτοιο.

Είμαι κιόλας 22 χρόνων, έγχρωμος, κατάγομαι από το Winston Salem

Πρωτοπήγα εκεί σχολειό, έπειτα Durham, ξανά εδώ, Σ' αυτό το κολλέγιο στο λόφο, πάνω απ' το Χάρλεμ. Είμαι ο μόνος έγχρωμος σπουδαστής στην τάξη μου, να ξέρεις.

Τα βήματά μου μ' οδηγούν κάτω στο Χάρλεμ.

Πρώτα περνώ το πάρκο, μετά είναι η ώρα του αγίου, Όγδοη Λεωφόρος, Έβδομη και ευθύς αμέσως στο κτιριακό συγκρότημα,

Ένα απ' τα συγκροτήματα του Χάρλεμ.

Ανεβαίνω ως το δωμάτιό μου με τον ανελκυστήρα, κάθομαι και γράφω αυτήν τη σελίδα.

It's not easy to know what is true for you or me
at twenty-two, my age. But I guess I'm what
I feel and see and hear, Harlem, I hear you:
hear you, hear me—we two—you, me, talk on this page.
(I hear New York, too.) Me—who?
Well, I like to eat, sleep, drink, and be in love.
I like to work, read, learn, and understand life.
I like a pipe for a Christmas present,
or records—Bessie, bop, or Bach.
I guess being colored doesn't make me not like
the same things other folks like who are other races.
So will my page be colored that I write?

Δεν είναι εύκολο να γνωρίζεις την αλήθεια για σένα ή για
μένα,
Στην ηλικία των 22 χρόνων.
Όμως υποθέτω πως δεν είμαστε παρά όσα
αισθανόμαστε,
Όσα βλέπουμε και ακούμε.
Και έτσι Χάρλεμ μπορώ και σ' ακούω,
Μ' ακούς και σ' ακούω μες σ' αυτή τη σελίδα Χάρλεμ
είμαστε εμείς οι δυο που μιλάμε,
σ' ακούω ολόκληρη Αμερική,
ποιος;
Μα εγώ, που λατρεύω να κοιμάμαι, να τρώω, να πίνω, να
ερωτεύομαι,
Που αγαπώ να εργάζομαι, να μελετώ, να μαθαίνω και ν'
αντιλαμβάνομαι ετούτη τη ζωή.
Εγώ που θα 'θελα μια πίπα για δώρο χριστουγεννιάτικο
'Η τα βινύλια,
Bessie, boρ ή Μπαχ.
Υποθέτω πως το να είμαι έγχρωμος δεν με κάνει να μην
θέλω
Τα ίδια πράγματα που άνθρωποι άλλων φυλών αγαπούν.
Άραγε ετούτη η σελίδα που γράφω θα 'ναι και εκείνη
έγχρωμη;

Being me, it will not be white.
But it will be
a part of you, instructor.
You are white—
yet a part of me, as I am a part of you.
That's American.
Sometimes perhaps you don't want to be a part of me.
Nor do I often want to be a part of you.
But we are, that's true!
As I learn from you,
I guess you learn from me—
although you're older—and white—
and somewhat more free.

This is my page for English B.

Όντας εγώ, ετούτη η σελίδα δεν μπορεί να ' ναι λευκή.
Όμως μπορεί ν' αποτελεί και ένα κομμάτι δικό σου κύριε
εισηγητή.

Είσαι λευκός, και όμως ένα κομμάτι σου είμαι και εγώ,
Όπως και εσύ δικό μου.

Αυτό σημαίνει να 'σαι Αμερικάνος.

Κάποιες ίσως φορές δεν θα 'θελες να 'σαι κομμάτι δικό
μου

Και το ίδιο ισχύει και για μένα τον ίδιο.

Όμως είμαστε και αυτή είναι η αλήθεια!

Όπως με διδάσκεις, σε διδάσκω, υποθέτω και εγώ,

Ακόμη και αν είσαι σοφότερος και λευκός

Και κάπως πιο ελεύθερος να πούμε, απ' ότι εγώ.

Αυτή, λοιπόν είναι η σελίδα μου για το μάθημα των
Αγγλικών.

Απ' την εποχή της jazz σκηνης του 1920 ως το ρυθμό της δεκαετίας του 1950, απ' την πολιτική αναταραχή των δεκαετιών του '60 και '70 ως τη θυελλώδη κουλτούρα της σημερινής νεολαίας, το αμερικανικό, κυρίαρχο ρεύμα στράφηκε σε μορφές έκφρασης του έγχρωμου στοιχείου προκειμένου να εκφράσει τις απελπισίες, τα πάθη και τις ελπίδες του. Η Αφροαμερικανική, ποιητική παράδοση γεννήθηκε στο περιθώριο, έχοντας βιώσει τις καθημερινές, κοινωνικές, βιολογικές αναγκαιότητες που στο τέλος επικρατούν όλων.

[Great Anthology: The Vintage Book of African American Poetry, Σημείωμα των εκδοτών]

Τα τραγούδια της εβδομης λεωφόρου

Ο ανεπίσημα, βεβαίως, ποιητής ορόσημο του Χάρλεμ, Λάνγκστον Χιουζ αποκόμισε σπουδαία έμπνευση απ' την καθημερινότητα και την απaráμιλλη σκηνογραφία της. Ειδικότερα, σπουδαία έμπνευση στάθηκε για τον ποιητή η μουσική των blues και της jazz και δεν είναι λίγα τα νυχτερινά μαγαζιά τα οποία επισκέφθηκε ο Χιουζ στο Χάρλεμ, την Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον, προκειμένου

ν' αποκομίσει ερεθίσματα. «Προσπάθησα να γράψω ποιήματα, σαν τα τραγούδια της εβδόμης λεωφόρου», λέει ο ίδιος σε μια αποστροφή του. Η επίδραση των παραπάνω, μουσικών ειδών είναι ξεκάθαρη σε πολλές απ' τις εργασίες του και μπορεί με διαύγεια ν' ανιχνευθεί στις συλλογές του «*The Weary Blues*», «*Harlem Night Club*», «*South*» και άλλα.

Ωστόσο η σχέση του ποιητή εκτείνεται πολύ μακρύτερα απ' τους ρυθμούς και τις εικόνες που εμπνέουν τα τραγούδια του. Ο Χιουζ προχώρησε σε συνθέσεις, όπως *musicals* και όπερες και συνεργάστηκε μ' αρκετούς καλλιτέχνες της τζαζ σκηνής. Πολλά απ' τα έργα του ενσωματώνουν μουσικά τμήματα και τραγούδια, όπως συμβαίνει στη συλλογή «*Simply Heavenly*» και τις τρεις, τύπου γκόσπελ, συνθέσεις του.

Ο Λάνγκστον Χιουζ συνεργάστηκε ακόμη με τον Kurt Weill στη μουσική μεταφορά του έργου «*Street Scene*», η οποία ανέβηκε στο Μπροντγουαίη το 1947 και αφηγείται την ιστορία μιας παντρεμένης και κακοποιημένης γυναίκας η οποία δολοφονείται εξαιτίας κάποιας εξωσυζυγικής σχέσης.

Το έργο αυτό παρουσιάζει μια πολύ ευκρινή εικόνα της εργατικής τάξης, υπό το φως του λόγου και της μουσικής. Ως το 1958 ο Χιουζ θα συνεργαστεί με πολλούς, μουσικούς δημιουργούς και θα ρεαλιστικοποιήσει τη ροπή του προς μια συνδυαστική μορφή τέχνης, ικανής ν' απεικονίσει την Αμερική του νέου, τότε αιώνα.

I, Too, Sing America

I, too, sing America.
I am the darker brother.
They send me to eat in the kitchen
When company comes,
But I laugh,
And eat well,
And grow strong.

Tomorrow,
I'll be at the table
When company comes.
Nobody'll dare
Say to me,
"Eat in the kitchen,"
Then.

Besides,
They'll see how beautiful I am
And be ashamed—

I, too, am America.

Και εγώ τραγουδώ για την Αμερική

Και εγώ τραγουδώ για την Αμερική.
Είμαι βέβαια ο σκούρος αδελφός.
Με στέλνουν στην κουζίνα για να φάω
Όταν φθάνουν οι καλεσμένοι.
Όμως εγώ γελώ,
Και τρώω καλά
Και δυναμώνω.

Αύριο, όταν θα φθάσουν οι καλεσμένοι,
Θα βρίσκομαι και εγώ σ' εκείνο το τραπέζι.
Κανείς τότε,
Δεν θα τολμήσει να μου πει
Πήγαινε στην κουζίνα να φας.

Και άλλωστε,
Θα δουν πόσο όμορφος είμαι
Και θα ντραπούν.

Εγώ θα τραγουδώ τότε για την Αμερική.

*Το Χάρλεμ ήταν σαν ένας πελώριος μαγνήτης για κάθε
έγχρωμο διανοούμενο, απορροφώντας ανθρώπινο υλικό
από κάθε γωνιά. Ή καλύτερα, ο μαγνήτης ήταν η ίδια η Νέα
Υόρκη. Όμως για κάποιον που βρισκόταν πρώτη φορά
στην Νέα Υόρκη, το Χάρλεμ συνιστούσε τη μόνη επιλογή.*

[Λάνγκστον Χιουζ, The Big Sea]

Το 1920 ήταν μια συναρπαστική περίοδος για το Χάρλεμ. Το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου συνδυάστηκε μ' ένα μεγάλο κύμα μεταναστών, κυρίως Αφροαμερικανών προς την Νέα Υόρκη, αναζητώντας νέες ευκαιρίες στο εμπόριο και την τέχνη. Μουσικοί συγγραφείς και καλλιτέχνες συνωστίζονται στην Νέα Υόρκη και δη στο Χάρλεμ, ζώντας και δουλεύοντας από κοινού για τη διαμόρφωση μιας συναρπαστικής, καλλιτεχνικής σκηνής με λογοτεχνικά περιοδικά, jazz clubs και cafes. Ήταν μόλις η αρχή της περιόδου που σηματοδότησε την αναγέννηση του Χάρλεμ. Κατά τη διάρκεια του 1926 ο Χιουζ μαζί με άλλους καλλιτέχνες και δημιουργούς, άρχισαν να εκδίδουν τη βραχύβια αλλά εξαιρετικά δυναμική εφημερίδα «Fire!» Στην αυτοβιογραφία του ο Λάνγκστον Χιουζ σημειώνει: «Η ιδέα ήταν να εξαλειφθούν οριστικά μερικές απ' τις πιο συντηρητικές απόψεις των λευκών για τους Νέγρους, να οδηγηθεί η άρχουσα τάξη σε μια πρώτης τάξεως γνωριμία και να ρεαλιστικοποιηθεί η ύπαρξη νέων Νέγρων καλλιτεχνών και συγγραφέων. Να εξασφαλιστεί ένα ευρύτερο, εκδοτικό πεδίο απ' τα μικρά, περιοδικά των νέγρων τα οποία ήδη λειτουργούσαν.

Αντί επιλόγου

Ένας δικός μας Ποιητής

Οι ρίζες μας είναι σημαντικές. Ο Λάνγκστον Χιουζ ανήκει σ' εκείνους τους λίγους που το έργο τους τίμησε για πάντα τη φωνή που κουβαλούμε μέσα μας, την ανατομία του παλαιού που υφίσταται αταβιστικά στο σύγχρονο, σ' εκείνο που εξελίσσεται. Η καταγωγή του ήταν κάτι μεγαλύτερο απ' τη φυλή. Ήταν εκείνη η ατέλειωτη τάξη του πλήθους, ήταν εκείνοι που μετρούν τ' ανάστημά τους σε δύσκολες εποχές, συνθέτοντας ξανά, απ' την αρχή όλες τις τραγωδίες. Τα πρόσωπα στα τραγούδια του μιλούν για μια άλλη ιστορία λαϊκή.

Αυτό το σπάνιο χρώμα συγκρατούν για πάντα οι στίχοι του Χιουζ. Πρόσωπο με στραμμένο το βλέμμα του στον μεγάλο κόσμο και τους θορύβους. Αυτός ο κόσμος, αυτό το ταξίδι για τη γη των ρόδων είναι κάτι ανάλογο με τα σπασμένα χέρια της Αφροδίτης και τους ναούς που ακόμη αντέχουν. Τέτοια πράγματα, όπως αυτά που τραγουδά ο Λάνγκστον Χιουζ είναι άπιαστα, δύσκολα οράματα σε καιρούς τυχαίους. Και όμως, ακριβώς αυτό το συνθετικό στοιχείο, το μοιραίο που τρέφει την ιστορία, αυτή η ανθεκτική πλειοψηφία της δημοκρατίας μας τον συγκίνησε για πάντα. Και έτσι βρέθηκε παντού διαβάζοντας, κάνοντας θέατρο, σπέρνοντας στίχους σε τραγούδια, ένας θεραπευτής της νύχτας, ανάμεσα σε μάγους, μαινάδες, μύστες και ήρωες.

Τον διάβασα πρώτη φορά μεταφρασμένο σε μια σπάνια συλλογή του Ντίνου Χριστιανόπουλου. Ένα μικρό εγχειρίδιο επιλεγμένων μεταφράσεων, σαν τα συναξάρια των προσκυνητών, μυστικό και άσημο, γεμάτο από μικρά, αμερικανικά διαμάντια. Ρόμπερτ Φροστ, Ντος Πάσος, Λάνγκστον Χιουζ. Αυτοί οι τρεις άνθρωποι με πικραμένες φωνές επιζούν μες σ' εκείνο το μικρό βιβλίο που δεν θ' αντέξει την υγρασία των ημερών. Εκείνο το ποίημα,

λοιπόν που συμπεριλαμβάνεται στην παρούσα συλλογή δεν θα μπορούσε να ξεπεράσει εκείνη τη στιγμή. Δεν μιλώ για ένα ζήτημα απόδοσης, αλλά για λόγια γνήσια και απλά που σ' όλες τις γλώσσες σημαίνουν τα ίδια πράγματα. Αυτή η μαγεία του Χιουζ, έτσι όπως συνέβη σ' εκείνη την ποιητική στιγμή μου σύστησε για πρώτη φορά έναν ανθεκτικό μαχητή, έναν αγωνιστή της αλήθειας, αφού τίποτε άλλο δεν χωρά στους στίχους του. Ένα ποίημα μιλούσε για μια αμαρτία οικεία, διασώζοντας τροφή για το μέλλον μας. Ποιήματα σκόρπια, βαθιά ανθρώπινες στιγμές που ελάχιστη σχέση έχουν με την όποια καλλιτεχνική ειδικευση επιβεβαιώνουν έναν άνθρωπο διόλου εξόριστο, αλλά παρόντα στην καθημερινή αγωνία, αντλώντας το υλικό του από την καθημερινή θρησκεία και τους απλούς θεούς της. Γι' αυτούς τους κατώτερους θεούς που καταρρέουν και εξαντλούνται ενώπιον ενός μεγάλου κοινού είναι τα τραγούδια του Λάνγκστον Χιουζ.

Ο αντισυμβατικός Γάλλος Σελίν, σ' εκείνο το αλησμόνητο ταξίδι του, το περιέγραψε με ακρίβεια. Για το βρέφος, τον έρωτα, τ' όνειρο, την καπνοδόχο. Αυτό είναι το γάλα, είπε. Δίχως αυτό θα 'χαμε σκοτωθεί. Κάποιος απ' τις παράφορες λεγεώνες που μ' αυθάδεια και διαύγεια τραγούδησε τον κόσμο. Αυτός είναι πάνω απ' όλα ο Λάγκστον Χιουζ με την καταγωγή απ' όλους τους νότους του κόσμου.

Απόστολος Θηβαίος

Ο **Απόστολος Θηβαίος** γεννήθηκε το 1980 στην Αθήνα, όπου και διαμένει. Εργάζεται στον τραπεζικό τομέα. Η συγγραφή αποτελεί για τον ίδιο μια απόπειρα επικοινωνίας.

Έργα του συνιστούν:

«**Νόμισμα στην Όχθη**», εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος
«**Πολύχρωμο Θάρρος**», θεατρικό παραμύθι, εκδόσεις
Μιχάλη Σιδέρη

«**Mendizabal**», αφήγημα, εκδόσεις Μιχάλη Σιδέρη
«**Οδός Πόλεως, Αριθμός 28**», ποιητική συλλογή, εκδόσεις Πάτση

«**17**», ποιητική συλλογή, εκδόσεις Εκάτη

«**Επίγονοι**», Λογοτεχνικά Επίκαιρα, 2011

«**Τα όνειρα της Μαριέλ**», 24 Γράμματα, 2012

«**Cubanacan**», 24 Γράμματα, 2012

«**Imagine? - τραγούδια από τη δεκαετία του 70**»,
μετάφραση (συμμετοχή), 24 Γράμματα, 2014.

«**Δυτικό Μέτωπο**», 24 Γράμματα, 2014

«**Παιδικές Ζωγραφιές**», 24 Γράμματα, 2014

Κείμενά του φιλοξενούνται κατά καιρούς σε λογοτεχνικά περιοδικά και ιστοσελίδες.

νέο e-book

24grammata.com

[σειρά: εν καινώ, αρ. σειράς: 106](#)